

Rolnummer 5690
Arrest nr. 110/2014 van 17 juli 2014

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 31 december 2012 « houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie », ingesteld door de vzw « Syndicat des Avocats pour la Démocratie ».

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters J. Spreutels en A. Alen, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul, F. Daoût, T. Giet et R. Leysen, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter J. Spreutels,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep en rechtspleging*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 1 juli 2013 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 2 juli 2013, is beroep tot gedeeltelijke vernietiging ingesteld van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 31 december 2012 «houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie» (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2012, tweede editie), door de vzw «Syndicat des Avocats pour la Démocratie», bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. V. Letellier, advocaat bij de balie te Brussel.

De Ministerraad, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. N. Bonbled, advocaat bij de balie te Brussel, heeft een memorie ingediend, de verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de Ministerraad heeft ook een memorie van wederantwoord ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2014 :

- zijn verschenen :
- . Mr. V. Letellier, voor de verzoekende partij;
- . Mr. N. Bonbled, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Moerman en E. De Groot verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van het belang van de verzoekende partij

A.1. De vereniging zonder winstoogmerk « Syndicat des Avocats pour la Démocratie » (SAD) verantwoordt haar belang om de vernietiging van het vierde en vijfde lid en de gedeeltelijke vernietiging van het zesde en zevende lid van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 « betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen », ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 31 december 2012 «houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie», te vorderen door de omstandigheid dat die bepaling, met betrekking tot het neerleggen van een synthesememorie voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een maatregel vormt die zonder redelijke verantwoording de werklast van de advocaten van de vreemdelingen verhoogt en de procedure complex maakt ten nadele van die laatstgenoemden en ten nadele van hun recht op een daadwerkelijk juridisch beroep.

De partij SAD verwijst naar diverse arresten van het Hof waarbij haar belang om de vernietiging van andere wetsbepalingen te vorderen wordt erkend (Grondwettelijk Hof, nr. 43/98, 22 april 1998; nr. 81/2008, 27 mei 2008; nr. 88/2012, 12 juli 2012).

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het enige middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, in samenhang gelezen met het algemene beginsel van het recht op een daadwerkelijk juridictioneel beroep, met het algemene beginsel van de inachtneming van de rechten van de verdediging, met het algemene beginsel van de wapengelijkheid en met het algemene beginsel van de tegenspraak, en, in voorkomend geval, met de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

A.2.1. De Ministerraad voert in hoofdorde aan dat het middel onontvankelijk is omdat het Hof erin wordt verzocht een rechtstreekse toetsing van de overeenstemming van een wet met internationaalrechtelijke bepalingen en geschreven algemene beginselen uit te voeren.

Hij merkt op dat in het middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, in samenhang gelezen met dergelijke bepalingen en met dergelijke beginselen, niet wordt uiteengezet in welk opzicht de bestreden wet een discriminerende schending van die bepalingen en beginselen zou vormen en dat de categorieën van personen die door die wet verschillend zouden worden behandeld, daarin niet worden geïdentificeerd.

A.2.2. In ondergeschikte orde voert de Ministerraad aan dat het middel minstens gedeeltelijk onontvankelijk is in zoverre het verwijst naar artikel 191 van de Grondwet, naar de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of naar artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Hij preciseert dat het middel, aangezien daarin niet wordt uiteengezet in welk opzicht de bestreden wet die grondwets- en internationale bepalingen schendt, niet voldoet aan de vereisten die uit artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof voortvloeien.

A.3. De partij SAD antwoordt dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet in welk opzicht de bestreden wetsbepaling de in het middel bedoelde grondwets- en internationale bepalingen schendt.

Zij brengt in herinnering dat de specifieke inzet van de geschillen met betrekking tot het verblijf op het nationale grondgebied en inzake asiel kan « uitlopen op de schending van de in [die] bepalingen bedoelde rechten ». Zij merkt bovendien op dat het recht op toegang tot een rechter, dat met name door de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens is gewaarborgd, volgens het arrest nr. 88/2012 van het Hof van 12 juli 2012 voortvloeit uit een algemeen rechtsbeginsel dat met inachtneming van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan eenieder moet worden « gewaarborgd ». Zij voegt eraan toe dat de inbreuk die de bestreden bepaling op de rechten van de verdediging maakt, de schending van die artikelen inhoudt, aangezien die inbreuk in de desbetreffende geschillen niet verantwoord is.

A.4. De Ministerraad antwoordt dat een vermeende aantasting van de rechten van de verdediging de auteur van een beroep tot vernietiging niet vrijstelt van de inachtneming van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 en niet noodzakelijkerwijs een schending van het gelijkheidsbeginsel, van artikel 191 van de Grondwet, van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie weergeeft.

Ten aanzien van de gegrondheid van het enige middel

A.5.1. De partij SAD merkt eerst op dat artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel toekent aan elke rechtsonderhorige van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wiens grondrechten zijn geschonden of kunnen worden geschonden bij een uitzetting uit het nationale grondgebied.

Zij is bovendien van mening dat het bij artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende recht op een doeltreffende voorziening in rechte ten goede komt aan de auteur van een bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingesteld annulatieberoep, wanneer dat beroep betrekking heeft op rechten die

zijn erkend in het « afgeleide recht » van de Europese Unie, zoals artikel 18 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 « inzake het recht op gezinshereniging » en artikel 31 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 « betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG ».

De partij SAD is eveneens van mening dat de vereiste van de redelijke termijn kan inhouden dat de procespartijen over een redelijke en voldoende termijn moeten kunnen beschikken om het daadwerkelijke karakter van hun verdediging te waarborgen.

A.5.2. Volgens de partij SAD is het in het vierde en vijfde lid van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 bedoelde « mechanisme » van de dubbele termijn « buitensporig zwaar » en getuigt het van een « overdreven formalisme ».

De partij SAD merkt op dat de vreemdeling die binnen de eerste termijn van acht dagen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in kennis heeft gesteld van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen, die memorie daadwerkelijk moet neerleggen indien hij wil vermijden dat het rechtscollege zijn beroep wegens vermoedelijke ontstentenis van belang verwerpt. Zij merkt eveneens op dat de vreemdeling die de Raad binnen die eerste termijn ervan in kennis stelt dat hij geen synthesememorie zal neerleggen, het risico van een verwerping van zijn beroep wegens vermoedelijke ontstentenis van belang vermijdt. De partij SAD besluit daaruit dat de advocaat van de vreemdeling, in de praktijk, maar over de eerste termijn van acht dagen beschikt om het administratieve dossier te bestuderen, de eventuele nota met opmerkingen van de verwerende partij te onderzoeken en, in voorkomend geval, zijn cliënt te ontmoeten, teneinde te beslissen of een synthesememorie bij ter post aangetekende brief moet worden verstuurd.

Zij is van mening dat dat « mechanisme » afbreuk doet aan het daadwerkelijke karakter van het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde annulatieberoep in zoverre het het werk van de advocaat van de vreemdeling belemmert en de kwaliteit van zijn optreden in gevaar brengt, omdat het tijd, energie en middelen vergt en een procedurele « valkuil » vormt.

A.5.3. De partij SAD is van mening dat de kortstondigheid van die daadwerkelijke termijn van acht dagen niet redelijk kan worden verantwoord door de bekommernis om de snelheid en de doeltreffendheid van de procedure te waarborgen. Zij merkt op dat, rekening houdend met het feit dat de behandeling van een annulatieberoep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doorgaans verschillende maanden in beslag neemt, een termijn van vijftien dagen om een standpunt in te nemen over de opportuniteit om een synthesememorie neer te leggen en een tweede termijn van vijftien dagen om die memorie neer te leggen, niet onredelijk zouden zijn en aan de in het arrest nr. 88/2012 gemaakte suggestie zouden beantwoorden.

De partij SAD voert eveneens aan dat de keuze van die termijn niet kan worden verantwoord door een vermeende bekommernis om samenhang met andere termijnen waarin in de wet van 15 december 1980 is voorzien, aangezien de tegenpartij, zowel in het kader van de behandeling van een vordering tot schorsing als in het kader van de behandeling van een annulatieberoep, merkwaardig genoeg over acht dagen beschikt om haar administratieve dossier aan de Raad te bezorgen, terwijl een vordering tot schorsing een snellere behandeling vereist. Zij brengt eveneens de termijn van acht dagen ter sprake waarbinnen de verzoeker de voortzetting van de procedure moet vragen na de kennisgeving van een beslissing waarbij een vordering tot schorsing wordt verworpen.

A.6.1. In uiterst ondergeschikte orde zet de Ministerraad uiteen dat het middel niet gegrond is.

A.6.2. Hij beklemtoont eerst dat de wijzigingen die artikel 2 van de wet van 31 december 2012 in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 aanbrengt, door te voorzien in de mogelijkheid om een synthesememorie neer te leggen voor de auteur van een beroep dat voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld, het mogelijk maken de bekommernis om de voor dat rechtscollege gevoerde procedure te versnellen en te vereenvoudigen te verzoenen met de in het arrest nr. 88/2012 in herinnering gebrachte noodzaak om de rechten van de verdediging van de verzoeker te beschermen.

De Ministerraad is van mening dat die procedurele wijzigingen bestaanbaar zijn met de algemene beginselen en de grondwets- en internationale bepalingen bedoeld in het middel. Dienaangaande merkt hij op dat de in aanmerking genomen termijnen adequaat zijn ten opzichte van de nagestreefde doelstellingen en dat de

sancties niet onevenredig zijn. Hij voegt eraan toe dat de in het middel bedoelde beginselen en bepalingen niet vereisen dat een termijn van rechtspleging moet worden verantwoord ten aanzien van de daadwerkelijke termijn waarbinnen een zaak door het rechtscollege wordt behandeld.

A.6.3. Uit de motieven van het arrest nr. 84/2013 van 13 juni 2013 leidt de Ministerraad af dat de voormelde wijzigingen geen onevenredige aantasting vormen van het recht van de verzoeker om zijn grieven die onder meer uit de schending van de bij de Grondwet en bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gewaarborgde rechten zijn afgeleid, in het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel door een rechter te laten onderzoeken.

Hij is eveneens van mening dat de mogelijkheid om een synthesememorie neer te leggen voor de auteur van een bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingesteld annulatieberoep een nuttige repliek op de in de nota met opmerkingen van de tegenpartij uiteengezette argumenten mogelijk maakt, zodat de rechten van de verdediging, de wapengelijkheid en de tegenspraak in acht worden genomen.

A.6.4. De Ministerraad is van mening dat de termijn van acht dagen die aan de verzoeker wordt gelaten om het administratieve rechtscollege in kennis te stellen van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen, voldoende is.

Hij is van mening dat die termijn niet op relevante wijze kan worden vergeleken met de termijn van acht dagen die aan een tegenpartij wordt gelaten om haar administratieve dossier over te zenden. Hij merkt op dat een dergelijke vergelijking hoe dan ook een gunstigere behandeling van de verzoeker aan het licht brengt, die over een bijna tweemaal langere termijn beschikt om een synthesememorie neer te leggen.

Verwijzend naar het arrest nr. 65/2012 van 10 mei 2012, is de Ministerraad van mening dat de in de bestreden bepaling bedoelde termijnen de vreemdeling niet verhinderen zijn verweer op nuttige wijze te organiseren en geen onevenredige gevolgen hebben.

Hij merkt ook op dat de woonplaatskeuze van de verzoeker hem verzekert dat hij onverwijld kennis zal kunnen nemen van het door de griffie verstuurd afschrift van de nota met opmerkingen van de tegenpartij en van de kennisgeving van de neerlegging van het administratieve dossier.

A.6.5. De Ministerraad merkt ten slotte op dat de verplichting om een gewone brief waarin het voornemen om een synthesememorie neer te leggen wordt vermeld, binnen een termijn van acht dagen en aangetekend te versturen, geen buitensporige verplichting vormt. Dat voornemen zou in een korte zin kunnen worden geformuleerd en de verzoeker zou zich, in voorkomend geval, op overmacht kunnen beroepen in geval van vertraging.

De Ministerraad voegt eraan toe dat de naleving van die termijn van acht dagen niet kan worden aangemerkt als een onevenredige aantasting van de werkomstandigheden van de advocaat van de vreemdeling die van dien aard is dat zij afbreuk doet aan de rechten van de verdediging van die laatstgenoemde.

Dienaangaande brengt hij ten slotte in herinnering dat uit de arresten van het Hof met betrekking tot de gevolgen van de niet-naleving van de termijnen voor verzending naar de Raad van State, beschreven in artikel 21 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, blijkt dat de verplichting om een stuk, waarvan de inhoud zich kan beperken tot een loutere bevestiging van het feit dat de verzoeker bij zijn beroep blijft, binnen een bepaalde termijn over te zenden, geen onevenredige last met zich meebrengt ten opzichte van de wil om de duur van een jurisdictionele procedure te verminderen en de achterstand weg te werken.

A.7.1. De partij SAD antwoordt dat het arrest nr. 84/2013 betrekking heeft op een grondwettigheidskritiek van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980 die geen verband houdt met de procedurele regels die in de onderhavige zaak worden bestreden.

A.7.2. Zij antwoordt eveneens dat, hoewel de synthesememorie moet worden neergelegd binnen een termijn van vijftien dagen, termijn die langer is dan de termijn van acht dagen waarbinnen het administratieve dossier moet worden overgezonden, zulks niet wegneemt dat het binnen een termijn van acht dagen is dat de vreemdeling een standpunt moet innemen over de opportuniteit om die memorie neer te leggen, zo niet verliest hij zijn belang bij het beroep.

A.7.3. De partij SAD merkt ten slotte op dat het in artikel 21, tweede lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten bedoelde geval sterk verschilt van de verplichting om een voornemen om een synthesememorie neer te leggen, op onherroepelijke wijze binnen acht dagen kenbaar te maken.

- B -

B.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat bevoegd is om uitspraak te doen over beroepen met volle rechtsmacht die tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn gericht, alsook over beroepen tot vernietiging van andere « individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen » (artikelen 39/1 en 39/2 van de wet van 15 december 1980 « betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen »).

B.1.2. De voornaamste procedureregels die voor dat rechtscollege moeten worden gevolgd, worden vermeld in hoofdstuk 5 (« De rechtspleging ») van titel *Ibis* (« De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ») van de wet van 15 december 1980.

De artikelen 39/56 tot 39/68-2, die afdeling I van dat hoofdstuk vormen, zijn « gemeenschappelijke bepalingen », die van toepassing zijn op de procedure die zowel bij beroepen met volle rechtsmacht als bij annulatieberoepen moet worden gevolgd. De artikelen 39/69 tot 39/77, die afdeling II van dat hoofdstuk vormen, zijn « specifieke bepalingen die gelden voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ».

De artikelen 39/78 tot 39/85, die afdeling III van het voormelde hoofdstuk vormen, hebben betrekking op het « annulatieberoep ».

B.2. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 15 maart 2012, bepaalde :

« De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;

- 39/73, § 1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Indien na ontvangst van de nota met opmerkingen de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter van oordeel is dat de juridische complexiteit van de zaak de neerlegging vereist van een synthesesemorie zijnde een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, beveelt hij de neerlegging ervan bij beschikking. De griffie brengt deze beschikking, samen met de nota met opmerkingen, ter kennis aan de verzoekende partij. De verzoekende partij beschikt over een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving ervan, om deze synthesesemorie neer te leggen. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie.

Indien de verzoekende partij binnen de in het derde lid bepaalde termijn geen synthesesemorie heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend, wordt de procedure verder gezet overeenkomstig het eerste lid ».

Bij zijn arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012 heeft het Hof, in het tweede streepje van het eerste lid van die bepaling, « de vermelding ‘ , § 1 ’ » vernietigd, alsook artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 dat het derde tot vijfde lid van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 verving, en daarbij de gevolgen van het voormelde artikel 44, 3°, voor de bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde procedures tot de inwerkingtreding van een nieuwe bepaling en uiterlijk tot 31 december 2012 gehandhaafd.

B.3. Het bestreden artikel 2 van de wet van 31 december 2012 « houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie » vervangt het derde tot vijfde lid van artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 door de volgende zes leden :

« In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesmemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesmemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid ».

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.4.1. Het Hof is bevoegd om uitspraak te doen op een beroep tot vernietiging van een wet wegens schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet (artikel 1, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof).

Ook al is het niet bevoegd om de geldigheid van een wet rechtstreeks aan algemene beginselen of internationaalrechtelijke bepalingen te toetsen, toch kan het Hof met die

beginselen en met die bepalingen rekening houden bij de rechtstreekse grondwettigheidstoets die het ten aanzien van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet uitvoert.

B.4.2. Artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 vereist onder meer dat het verzoekschrift met betrekking tot een beroep tot vernietiging voor elk middel uiteenzet in welk opzicht de regels waarvan de schending voor het Hof wordt aangevoerd, door de bestreden wetsbepaling zouden zijn geschonden.

Wanneer het middel is afgeleid uit de schending van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie dat door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt gewaarborgd, dient het te preciseren van welke categorie van personen de situatie moet worden vergeleken met de situatie van de categorie van personen ten aanzien van wie een discriminatie wordt aangevoerd. Het middel moet eveneens preciseren in welk opzicht de bestreden bepaling leidt tot een verschil in behandeling dat discriminerend zou zijn.

Wanneer een schending van dat beginsel wordt aangevoerd in samenhang gelezen met een grondrecht dat in de Grondwet of in een internationaalrechtelijke bepaling is gewaarborgd, of uit een algemeen rechtsbeginsel voortvloeit, volstaat het evenwel te preciseren in welk opzicht dat grondrecht is geschonden. De situatie van de categorie van personen van wie dat grondrecht zou zijn geschonden, moet worden vergeleken met die van de categorie van personen die dat recht genieten.

B.5. Aangezien het middel, in zoverre het is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, in samenhang gelezen met die twee verdragsbepalingen, niet preciseert in welk opzicht de door de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gewaarborgde grondrechten zouden zijn geschonden, is het onontvankelijk.

Ten gronde

B.6. Het middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

door artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980, zoals het luidde na de wijziging ervan bij artikel 2 van de wet van 31 december 2012.

De bestreden bepaling zou afbreuk doen aan het daadwerkelijke karakter van het annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt ingesteld, in zoverre zij die vreemdeling maar een termijn van acht dagen laat om met kennis van zaken te beslissen over de opportuniteit om een synthesememorie neer te leggen waarin op de argumenten van de tegenpartij wordt geantwoord en om dat rechtscollege in kennis te stellen van die beslissing.

B.7.1. Het beroep dat artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens voorschrijft, « moet ‘ daadwerkelijk ’ zijn, zowel in de praktijk als in rechte » (EHRM, grote kamer, 21 januari 2011, *M.S.S. t. België en Griekenland*, § 288; grote kamer, 13 december 2012, *de Souza Ribeiro t. Frankrijk*, § 78; 27 februari 2014, *Josef t. België*, § 94).

De « uitoefening » van dat beroep « mag niet op onverantwoorde wijze worden belemmerd door het handelen of nalaten van de overheid » (EHRM, grote kamer, 21 januari 2011, *M.S.S. t. België en Griekenland*, § 290; grote kamer, 13 december 2012, *de Souza Ribeiro t. Frankrijk*, § 80; 27 februari 2014, *Josef t. België*, § 94).

B.7.2. Artikel 47, eerste en tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bepaalt :

« Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen ».

Artikel 52, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bepaalt :

« Voor zover dit Handvest rechten bevat die corresponderen met rechten welke zijn gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zijn de inhoud en reikwijdte ervan dezelfde als die welke er door

genoemd verdrag aan worden toegekend. Deze bepaling verhindert niet dat het recht van de Unie een ruimere bescherming biedt ».

B.8.1. Wanneer een vreemdeling een annulatieberoep instelt dat volgens de in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 beschreven procedure wordt behandeld, zendt de griffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen « onverwijld een afschrift van het beroep aan de verwerende partij » (artikel 39/71, in samenhang gelezen met artikel 39/81, eerste lid, eerste streepje, van de wet van 15 december 1980).

Binnen « acht dagen na de kennisgeving van het beroep » bezorgt die partij de griffier het administratieve dossier, waarbij zij een nota met opmerkingen kan voegen (artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980).

Wanneer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet beslist om het annulatieberoep volgens de in artikel 39/73 beschreven « louter schriftelijke procedure » te behandelen, zendt de griffie van het administratieve rechtscollege, « zodra het nuttig is », een afschrift van de eventuele nota met opmerkingen aan de auteur van het beroep en stelt zij hem tevens in kennis van de eventuele neerlegging van het administratieve dossier door de tegenpartij (artikel 39/81, derde lid, van de wet van 15 december 1980).

B.8.2.1. Binnen acht dagen na die kennisgeving is de vreemdeling vrij de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in kennis te stellen van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen (artikel 39/81, vierde lid, eerste zin, van de wet van 15 december 1980) waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat (artikel 39/81, vijfde lid, van dezelfde wet).

B.8.2.2. Bij gebrek aan een dergelijke kennisgeving van de vreemdeling binnen die termijn, doet dat rechtscollege, « nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld » uitspraak door het beroep te verwerpen wegens ontstentenis van belang van de vreemdeling (artikel 39/81, vierde lid, tweede zin, van de wet van 15 december 1980).

B.8.2.3. Indien de vreemdeling, binnen acht dagen na de in B.8.1 bedoelde kennisgeving, de griffie ervan in kennis stelt dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen, wordt de procedure voortgezet (artikel 39/81, achtste lid, van de wet van 15 december 1980).

B.8.2.4. Indien de vreemdeling, binnen die laatste termijn van acht dagen, de griffie in kennis stelt van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen, beschikt hij vanaf de in B.8.1 bedoelde kennisgeving over vijftien dagen om die memorie neer te leggen (artikel 39/81, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980).

Indien hij die memorie binnen de toegekende termijn neerlegt, wordt de procedure voortgezet (artikel 39/81, achtste lid, van de wet van 15 december 1980) en doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan het recht van de vreemdeling en van de tegenpartij om hun mondelinge opmerkingen ter terechtzitting voor te dragen en aan het verbod om andere middelen aan te voeren dan die welke in het verzoekschrift of in de nota worden uiteengezet (artikel 39/81, zevende lid, in samenhang gelezen met artikel 39/60, van de wet van 15 december 1980).

Indien de vreemdeling de aan de griffie gemelde synthesememorie daarentegen niet neerlegt, doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, « nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld » uitspraak door het beroep te verwerpen wegens ontstentenis van belang van de vreemdeling (artikel 39/81, zesde lid, van de wet van 15 december 1980).

B.8.3. Uit het voorgaande blijkt dat de vreemdeling die een annulatieberoep heeft ingesteld, formeel gezien over een termijn van vijftien dagen beschikt om een synthesememorie neer te leggen na kennisgeving van de neerlegging van het administratieve dossier ter griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De gevolgen die zijn verbonden aan het niet in kennis stellen van de griffie van zijn voornemen om een dergelijke memorie neer te leggen of aan het niet-neerleggen van een dergelijke memorie wanneer de neerlegging ervan werd gemeld, leiden evenwel ertoe dat de vreemdeling in werkelijkheid maar over acht dagen beschikt om met kennis van zaken te beslissen over de opportuniteit om een synthesememorie neer te leggen, indien hij wil vermijden dat dat rechtscollege zijn beroep wegens ontstentenis van belang verwerpt.

B.9.1. De mogelijkheid om een synthesememorie neer te leggen voor de vreemdeling die bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een annulatieberoep instelt, strekt ertoe het die vreemdeling mogelijk te maken « een nuttige verdediging te voeren » (*Parl. St.*, Kamer, 2012-2013, DOC 53-2572/002, p. 6).

Zij biedt hem de mogelijkheid « dienstig [te] repliceren » op de « juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op [de] annulatiemiddelen [van de verzoeker] zijn uiteengezet », nadat hij kennis heeft kunnen nemen van die argumenten en van het administratieve dossier dat op hem betrekking heeft (*ibid.*).

B.9.2. In een synthesememorie worden de in het verzoekschrift geformuleerde middelen waarvan de vreemdeling niet wenst af te zien nadat hij kennis heeft genomen van het administratieve dossier en van de eventuele nota met opmerkingen van de tegenpartij, en de repliek van de vreemdeling op dat dossier en op die nota, bij elkaar gebracht (*Parl. St.*, Kamer, 2012-2013, DOC 53-2572/002, pp. 6-7).

Niets verplicht de vreemdeling die van het administratieve dossier en van een eventuele nota met opmerkingen van de tegenpartij kennis heeft genomen, ertoe van een of ander van de in zijn verzoekschrift geformuleerde middelen af te zien. De in de synthesememorie opgenomen middelen moeten hoe dan ook worden samengevat (artikel 39/81, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980). Die memorie mag niet bestaan in de onverkorte weergave van de toelichting en van de uiteenzetting van de middelen zoals zij in het verzoekschrift voorkomen.

Het is op basis van die samenvatting, en niet op basis van de in het verzoekschrift in aanmerking genomen formulering van de middelen, dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak doet over de gegrondheid van het annulatieberoep (artikel 39/81, zevende lid, van dezelfde wet).

Die samenvatting maakt het mogelijk de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in complexe zaken te verlichten (*Parl. St.*, Kamer, 2012-2013, DOC 53-2572/002, p. 6).

B.10. De verplichting voor de vreemdeling om de griffie in kennis te stellen van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen binnen een termijn van acht dagen, wordt verantwoord door de wil om bij te dragen tot de « verkorting van de behandelingsduur van de asiel- en migratieprocedure » en door de bekommernis om samenhang met andere bepalingen van de wet van 15 december 1980 waarbij aan de verzoeker eveneens een termijn van acht dagen wordt gelaten om te repliceren op de stellingname van de tegenpartij (*Parl. St.*, Kamer, 2012-2013, DOC 53-2572/002, p. 6).

B.11.1. De specifieke kenmerken, de toename en het dringend karakter van de geschillen die zijn ontstaan uit de toepassing van de wet van 15 december 1980, verantwoorden de goedkeuring van bijzondere regels die geschikt zijn om de behandeling van de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te versnellen.

Over de meeste in de bestreden bepaling bedoelde annulatieberoepen dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beginsel uitspraak te doen binnen een termijn van drie maanden vanaf de ontvangst van het beroep. Wat de andere in dezelfde bepaling bedoelde annulatieberoepen betreft, beschikt dat rechtscollege over twee maanden om zijn arrest te wijzen (artikel 39/81, eerste lid, zesde streepje, in samenhang gelezen met artikel 39/76, § 3, van de wet van 15 december 1980).

De verplichting om de griffie binnen acht dagen in kennis te stellen van zijn wens om een synthesememorie neer te leggen, opgelegd aan de vreemdeling die een dergelijk beroep instelt, draagt daadwerkelijk bij tot het waarborgen van de naleving van de termijnen waarbinnen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak moet doen.

B.11.2. Zoals in B.8.1 is aangegeven, beschikt de overheid die de bij het annulatieberoep bestreden beslissing heeft genomen, eveneens over een termijn van acht dagen om het administratieve dossier en een eventuele nota met opmerkingen aan de griffier te bezorgen.

Om zijn beslissing over de opportuniteit om een synthesememorie neer te leggen te kunnen nemen, dient de vreemdeling die het beroep heeft ingesteld, zich in beginsel weliswaar naar de griffie van het rechtscollege te verplaatsen om het door de overheid overgezonden administratieve dossier te kunnen inzien, hetgeen onvermijdelijk tijd vergt. Hij is evenwel niet ertoe gehouden zijn synthesememorie binnen de termijn van acht dagen op te

stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesememorie, over zeven extra dagen.

B.11.3. Het in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 bedoelde annulatieberoep opent doorgaans een bijzonder technisch debat. Het is bovendien mogelijk dat onregelmatigheden die de beslissing waartegen dat beroep is ingesteld, aantasten, pas bij het lezen van het administratieve dossier aan het licht komen of dat juridische argumenten waarop de auteur van die beslissing steunt, pas in de door de tegenpartij neergelegde nota met opmerkingen ter kennis worden gebracht van de vreemdeling die het beroep heeft ingesteld.

Om zijn standpunt op nuttige wijze te kunnen verdedigen, dient de vreemdeling die dat annulatieberoep heeft ingesteld, kennis te kunnen nemen van het administratieve dossier van de auteur van de bestreden beslissing, alsook van de juridische argumenten die als antwoord op de annulatiemiddelen in het beroep door hem zijn uiteengezet, en dient hij dienstig op die argumenten te kunnen repliceren.

De mogelijkheid om een synthesememorie neer te leggen die wordt gelaten aan de vreemdeling die een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingesteld, strekt ertoe aan dat doel te beantwoorden.

Zulks neemt niet weg dat zij het de vreemdeling mogelijk maakt aan dat rechtscollege een aanvullend procedurestuk voor te leggen waarop de tegenpartij die de bij dat beroep bestreden beslissing heeft genomen, niet schriftelijk kan repliceren.

B.11.4. Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden bepaling de uitoefening, door de vreemdeling, van het annulatieberoep waarvan de procedure in die bepaling wordt geregeld, niet op onverantwoorde wijze belemmert.

Zij doet dus geen afbreuk aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld, in zoverre zij die vreemdeling maar een termijn van acht dagen laten om met kennis van zaken te beslissen over de opportuniteit om een synthesesmemorie neer te leggen waarin op de argumenten van de tegenpartij wordt geantwoord en om dat rechtscollege in kennis te stellen van die beslissing.

B.12. Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus gewezen in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 17 juli 2014.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

J. Spreutels